

TRIANON

Nagyon sokan próbálkoztak már azzal, hogy levelet, petíciót, kérelmet írtak az ENSZ szerveinek, a hágai Nemzetközi Bíróságnak vagy más fórumoknak, kérve a megcsonkított Magyarország elszakított területein élő magyarok helyzetének javítását, magyarságuk fenntartásának biztosítását. Mint tudjuk, mindez eredménytelen volt, hiszen nem változott semmi. Az idén augusztusban a Magyarok Világszövetsége VII. Nemzetközi Konferenciáján a Trianon szekció egy jól szerkesztett Határozati Javaslatot szavazott meg, amelyben „kinyilatkoztattuk a magyar nép önrendelkezési igényét”. Az erdélyi magyarok hangoztatták, hogy ne az autonómia szót hangoztassuk, hanem az „önrendelkezést”, mert az pontosabban kifejezi az elszakított területen élők igényeit.

Mi, itt Miskolcon Rónai Lászlónéval és Csibi Károllyal arra gondoltunk, hogy a hivatalos eljárások sorsát kedvezően segíthetnénk elő egy népmozgalommal, amely nem egy fórum elé vinné a kérdést, hanem mindazokhoz az államhatalmakhoz, akik képviselői 1921. június 4-én aláírták a Trianoni Békediktátumot. Sok ország nagykövete volt jelen, nem is gondolnánk, hogy Távol-keleti,

Dél-amerikai, afrikai nagykövetek is. Mi arra gondoltunk, hogy minden ország külügyminiszteréhez eljuttatjuk a petíciónkat, amelyben feltárjuk a hazánkat ért igazságtalanságokat, s kérelmünket, amely mindössze arra irányul, hogy lássák át a nemzetek, mit írtak alá 88 évvel ezelőtt, s helyesnek tartják-e, hogy mind e mai napig fennáll a döntés eredményeként felkoncolt Magyarország szétszakítottsága. Kihangsúlyoztuk, hogy nem hátrévíziót kérünk, hanem önkormányzatot és arra kérjük, az érintett kormányokat, írják meg véleményüket, e helyzetre vonatkozóan.

Közöljük Rónai Lászlóné írását Trianon hatásáról, Botos László előadását, amely a XIII. Magyar Őskutatási Fórumon hangzott el, továbbá a szerkesztő (Gy. Á.) előadását, amely a Magyarok Világszövetsége VII. Nemzetközi Fórumán a Trianon szekcióban volt hallható. A végén közöljük a Rónai Lászlóné megfogalmazásában megírt Petíció-kérelem c. levelet.

A petícióval ötvözött levél továbbítását Botos László vállalta el.

Kérjük olvasóink véleményét, javaslatát e fontos, a magyarságot érintő kérdéshez. *(Szerk.)*

RÓNAI LÁSZLÓNÉ

TRIANON

Avagy az 1100 éves Magyarország keresztre feszítése

(Egy magyar lélek gondolatai Trianon által ma is látható „Nagypénteki Magyarország”-ról)

1./ A magyarság, hosszú évtizedek hallgatását megtörve, felébredni látszik Csipkerózsika álmából. Trianon ma is velünk és bennünk él. Végzetes hatása itt áll kapuinkban, amikor választani, vagy újabban tüntetni indulunk. Mellettünk fekszik ágyunkban álmatlan éjszakáinkon, kísér mindenhová csüggedésünkben és tehetetlenségünkben, arcunkat pirítja a megaláztatás, s a nemzetünkért érzett aggodalom.

A XXI. század globalizált világában is fáradhatatlanul szólni kell a magyar tragédiáról, közben a belső önvizsgálatot sem szabad mellőznünk. Legfőképpen azokat a fiatalokat próbáljuk megérin-

teni, akiknek sejtelmük sincs a magyar népet, s az egységes Kárpát-medencében **Szent István örökén kapott honunkat, Szűz Mária Magyarországot** (ahogyan Gyárfás Ágnes nevezi) a XX. században ért sorscsapásokról.

E fájdalmas tényeket a Kádár rezsim alatt eltitkolták, igyekeztek elfelejteni, s ma 88 évvel az események után az ismét érdeklődéssel ide fordulóknak – kevés kivétellel – nincs olyan fórum, média, ahol kérdezhetnének és megszólalhatnának, vagy a feltárt, ma már objektíven látható eseményeket a nyilvánosság elé tárhatnák. Szerencsére költőink, szobrászaink, könyvíróink, a film

készítők, sőt még a lelkes amatőrök is egyre többet próbálnak tenni annak érdekében, hogy az **igazság** ne vesszen el!

De leszünk-e még

Nagypénteki Magyarországból Húsvét Népe?

Nos a csoda történelmünk folyamán már többször is megtörtént velünk, elég csak a tatárjárásra, vagy a 150 éves török hódoltságra gondolnunk. Azonban nem az anyagi javak, hanem mindig a magyar lélek és szellem tehetsége, erkölcsössége, Istenben való hite volt az tőke, amely segített talpra állni újból és újból. Pap Gábor professzor úr szerint **Magyarország sorsa a csillagokban van megírva**. Sajnos ma – elsősorban Csonka Magyarországon – az anyagi szemlélet uralkodik, s a hazug ideológiáktól megcsontosodott dogmákon felnőtt új nemzedék felébredéséhez minden eszközt meg kell ragadnunk, és fel kell használnunk egy kis közösségekből kiinduló, alulról építkező, önrendelkezésű társadalom megvalósításához. Talán ezt hívják demokráciának.

2./ Területi ország csonkításra Európa történelmében számtalanszor sor került már, s mivel a nemzeti tudat úgyszólván időtlen fogalom, mindig törest okozott a népek lelkében. Németországot például a vesztfáliai béke törte darabokra és Lengyelország is oly sokszor elszenvedte a feldarabolást, mi magyarok pedig 150 éven át három részre szakított országban tengődünk, azonban akkoriban még nem volt szokás megkérdőjelezni a győztesek ebbéli jogát, igaz hamis ideológiát sem fűztek tetteik igazolására. A XX. század elején a hatalmi-győzelmi pozícióhoz elkezdtek képmutatni, a valódi okokat elkendőző világszemléleti, tisztesség látszó indokokat is gyártani.

A globalizációs törekvések kezdték szárnyukat bontogatni, s a háborúk oka már nem mindig a területszerzés volt, hanem az újonnan kirajzolódott nagyhatalmi hegemonia vonalának minden áron történő védelme és erősítése, az azt fenyegetni látszó trónfosztókkal szemben.

Országunk sorstragédiájának oka is valahol ebben keresendő, mint ahogyan azt már sok kiváló kutatónk, történésünk bebizonyította. A frissen függetlenné váló, erősödő, s a kommunista Tanácsköztársaságot, éppen hogy lerázó hazánkat szerették volna elvágni a sokakban félelmet keltő

német haderőtől, mint lehetséges szövetségsüinktől.

3./ Köztudott, hogy **az I. vh. kirobbanásáért a Magyar Királyságot felelősség nem terhelte**, ugyanakkor, **egyedül a Magyar Népet büntették meg**, – a vezetőket sem – kimondva a Magyar Nép **kollektív bűnösségét**. Ennek lényege az un. Benesi dekrétumokban ma is él. A diktátum szövegének elemzését, az előkészítés történelmi körülményeit már Botos László professzor úr, Dr. Gyárfás Ágnes és még mások is dokumentáltan elvégezték, amiért hála és köszönet illeti őket. A Nürnbergi Nemzeti Bíróság 1946. okt. 02-án a II. vh. kirobbanásáért és az abban elkövetett jog sértésekért **Németország akkori vezetőit felelősségre vonták, de a Német Nép felelősségét nem mondták ki**. Magyarországgal szemben az **egyenlő elbírálás elve sérült**, ill. **bármely nép kollektív bűnösségének** kimondása is **törvénytelen**.

Itt jegyzem meg, hogy ugyanezen bíróság Horthy Miklóst beidézte tanúként, de vádat nem emeltek ellene, hanem engedélyt kapott arra, hogy családjával együtt Portugáliában letelepedjen. Ugyanakkor a román Antonescut, a szlovák Tisost is beidézték, bűnösnek találták és mindkettőjüket felakasztották. **Ezek a tények**, melyek ennyi idő távlatából kommentár nélkül is **segítenek érzékelteni** az akkori Magyarország és a szomszéd államok **objektív történelmi megítélését**.

4./ A versailles-i **magyar delegáció** fogadásának körülményei megalázóak voltak. A jegyzőkönyv szerint a magyarok **kérték** az elcsatolandó területeken a **népszavazás kiírását**, melyet Ausztria is támogatott. A vádat a Magyar Nép nevében visszautasították, de a **békediktátum aláírását kikényszerítették** a győztes hatalmak azzal, hogy a háború miatt és az óriási kártérítési veszteségek miatt lenullázódott hazánknak csak azzal a feltétellel hajlandók pénzügyi támogatást adni az újjáépítéshez, ha a diktátum szövegét aláírja. A török küldöttség a Szerződést nem írta alá. A népszavazási kérelemmel kapcsolatban a magyar delegáció a teljesség igénye nélkül a következőt mondta:

„...Ne bánjanak velük úgy, mintha akaratuktól megfosztott barmok volnának... Ez a nemzetközi igazság és szabadság oly gyakran meghirdetett

nagy elveinek a próbaköve... Ezek az elvek erősítenek minket, amikor kívánjuk, hogy tartsanak népszavazásokat mindazokban a körzetekben, amelyeket Magyarországtól elvenni akarnak... Ha pedig ellenfeleink elutasítják az egyetlen próbát, amely biztonságosan megállapítaná az érintett lakosság akaratát, ügyük terjesztessék az Emberi Lekkiismeret Bíróságának ítélete elé, mert akkor világosan elárulnák, azt a szándékukat, hogy igájuk alá vessék azokat az ember milliőkat, akik visszautasítják, hogy hozzájuk tartozzanak. Az új rendelkezések alapelve ebben az esetben nem lenne sem az etnikai elv, sem az igazság, sőt még a szabadság elve sem, ez a legyőzöttnek szolgáskorba taszítása lenne és így a XX. század uralkodó eszményeként jelentkezne...”

5./ A továbbiakban az eseményeket megelőzően néhány politikai kinyilvánított véleményét közlöm az ügyvel kapcsolatban:

A diktátum egyes előkészítőinek magyar gyűlöletét jól jellemzik a **brit Harold Nicholson** mondatai:

„...Ezt a turáni törzset (a magyarokat) éles ellenszenvvel néztem és nézem ma is. Akárcsak közeli rokonait a törököket, ugyanis sokat romboltak és semmit sem alkottak. Budapest egy hamis város, amelyben nincs semmi őseredeti valóság. A magyarok századokon át elnyomták alárendelt nemzetiségeiket. A felszabadulás és a megtorlás órája ütött.”

A brit politikai vélekedéséből az is kiderül, hogy nyomokban sem ismerte a magyar nép történelmét. Ma pedig bátran kimondhatjuk, hogy a helyzeten nem változtatnak a mai hatalmasságok, akkor a jövőben dédelgetett terv, az „Összeurópai Államszövetség” jövőjének alapja nem a béke fundamentuma és nem is ajánlatos erre az alapra tornyot építeni, mert a felépítmény ingatag lesz!

Pálfordulásként jellemezhető **Theodor Roosevelt** volt amerikai elnök esete, aki 1910-ben még a következőket mondta Budapesten az Országházban:

„...Az egész civilizált világ adósa Magyarországnak múltjáért. Amikor Amerika még Európa méhében volt, Magyarország gátolta meg a barbárság elterjedését, s őrizte a civilizált világ biz-

tonságát. Washington népe csodálattal adózik az Önök nagy, bátor királyai előtt. Nincs dicsőbb történelem, mint a Magyar Nemzet története. Én ismerem ezt a történelmet. Nem tartanám magamat művelt embernek, ha nem ismerném. A legélénkebb hálával leszek mindig Önök iránt, ameddig csak élek. Minden alkalommal szószólója leszek a magyarság ügyének. Rajta leszek, hogy mindig, mindenütt megkapják azt a dicséretet, melyet nagy nemzetük megérdemel.”

Eddig az idézet, majd alig 7 év múlva, 1917-ben ugyanez a Roosevelt így fogalmazott:

„...A demokrácia nem lehet biztonságban, amíg ez az állam (Magyarország) fennáll. Az Osztrák-Magyar Birodalmat szét kell zúzni, csak így szolgáltathatunk igazságot.”

Tudjuk, hogy Amerikát a Trianoni Békediktátum csúsztatással megkímélte a büntetéstől, sőt a mai Burgenland területét ő is kiszakította hazánk testéből.

6./ **Wass Albert** – akitől a mai uralkodó ideológia halálában is fél, ezért nem engedélyeznek róla készült szobrot ma sem – számunkra fontos történeletről tudósít a „SZÓLJATOK, VIRRASZTÓK! Üzenet Erdély ügyében Magyarország írástudóihoz” című újságírói munkájában.

A floridai állami egyetem 32.000 főnyi diáktársadalma minden évben megrendezi egy „világpolitikai napot”, amit olykor az Egyesült Nemzetek Parlamentjének, máskor pedig egy képzeletbeli „világkormány” legfelsőbb ítélőbíróságának neveznek el.

1978. év tavaszán Erdély volt a vitanap témája. A végzős joghallgatók hetekig készültek szakkönyvek, fellelhető dokumentumok alapján az ügy elbírálására.

A vita napján a **magyar oldalt képviselő három diák** (akik egyike sem volt magyar származású) előadta a panaszokat és vádakokat, melyre 2 óra állt rendelkezésükre.

Utána a **román oldalt képviselő három diák** (egyikük román származású), ugyancsak 2 órán keresztül adta elő a védelmet, melyre a „magyarok” 10 percen válaszolhattak. A „románok” az utolsó szó jogán még 5 percen válaszolhattak.

Végül a **24 tagból álló „világbíróóság”** döntésre

vonult vissza és fél óra múlva kihirdette a döntését: **21 szavazat 3 ellenében visszacsatolták Erdélyt Magyarországhoz!**

Az **indoklás** a következő volt: 1./ Bebizonyosodott, hogy a magyar nép alkalmasabb vegyes lakosságú vidékek gondozására, mint a román; 2./ A magyar népnek történelmi jussa van Erdélyhez, míg a románnak nincs; 3./ Erdély úgy gazdaságilag, mint kultúrája alapján Közép-Európához tartozik, a román viszont balkáni nép. Mivel azonban Erdély területén a román nyelvű lakosság többségben van, a diákbíróság úgy határozott, hogy az ott élő románok „provinciális alapon” teljes önkormányzatot kell, hogy kapjanak a magyar állam keretein belül.

Ahhoz, hogy a világ új vezető rétege megismerhesse az igazságot – mondja tovább Wass Albert – fontos, hogy a tenni akarók kapcsolódjanak be az igazság terjesztésének nagy munkájába és gondoskodjanak arról, hogy mindazok a művek, melyekből hamisítatlanul megismerhető az igazság, kiszorítsa minden könyvtárban a hazugságot és a történelemhamisítást.

Ezt az információt Feszty Zsolt (Feszty Árpád egyik leszármazott rokona) küldte el nekem Felvidékről, amit ezúton szeretnék megköszönni. **Erdély** fényesen ragyogó ezer éves történelmének egyik ma is példát mutató kimagasló értéke, hogy **Európa történelmében először** törvénybe iktatta minden nemzetisége számára a **teljes vallásszabadságot**, s minden közösség maga választhatta meg a lelkipásztorát és nem a klérus jelölte ki templomuk papját. Ezt a törvényt Erdély függetlenségéig többé-kevésbé végig be is tartotta. Vajon mennyi időnek kell még eltelni, hogy Erdélyben ismét az emberi szabadságjogot tisztelő lelki-ségből fakadó gondolat legyen az uralkodó?

7./ Tudjuk, hogy a győztesek kihasználva a nemzetközi igazságosság és az elnyomott népek szabadságának helyreállítása nemes jelszavai alatt lefolytatott I. világháború lélektani hatását, a versailles-i békediktátumban a Magyar Népet büntette – a törvénytelen – kollektív bűnösség vádjával, egyedülként, mint a békés és testvéri szláv népek Közép-európai egységének kizárólagos megbontóját, s akik történelmük folyamán nem tettek egyebet, mint elnyomtak másokat. A nem-

zetünk totális kiirtását célzó **versailles-i békediktátum** igazságtalan és kegyetlen rendelkezései etnikai, gazdasági, kereskedelmi, közlekedési, pénzügyi és hadászati szempontból is betarthatatlanok voltak és **88 év után tarthatatlanok!**

Amikor létrehozták Jugoszláviát, egy soknemzetiségű államot kreáltak, ahol a nemzetiségek un. felszabadítása mellett más nemzetiségeket éppen ezzel tettek elnyomottakká. **Ez lenne a fennkölt „népek önrendelkezési joga”?** A Csehszlovák állam szétválasztása sem erősíti meg az un. pánszláv egységet. A Szerződés azonban arra mindenképpen alkalmas volt, hogy **felszítsa a nemzetek egymás és a magyar nép elleni indulatait**. Az egyes **népek „felszabadítása”** indokán más országok belügyeibe történő beavatkozás, sőt háborúk folytatása a mai világunkban is ismeretes, enyhén szólva gyanút ébresztő és **nem is kívánatos** a legtöbb nép számára

8./ Magyarország ma beteg. 1956 óta népünk fogy és öregszik, belső szellemi, erkölcsi és lelki megújulásra van szüksége. A világ képmutató nagyhatalmaitól azt várjuk, hogy **érvénytelenítse a Trianoni és az azt kiegészítő Párizsi Békeszerződést, határrevízió nélkül. A Magyar Népet bocsánatkérés és jogorvoslat illeti meg, hogy végre határainkon belül és túl is fölemelhesse fejét, és ezer éves szülőházájában végre ismét ott-hon érezze magát.** A magyar nemzet asszimilációjának megállítását szolgálná, ha a magyar nemzet újból erős összefogást tudna felmutatni a világ népei előtt is és a **Dél-tiroli németek autonómiájához hasonlóan** elsősorban Erdélyben, Partiumban és Felvidéken, a többségi magyar területeken létrejönnének az autonóm tartományok. Az olaszországi példa szerint a tartományi önkormányzatban – az etnikai arányoknak megfelelően – képviseltetik magukat a különböző nemzetiségek. Helyi szinten döntenek az önkormányzatok ügyeiről, a telekkönyvi hivatalokról. Emellett az oktatás – beleértve a szakoktatást is – valamint a legtöbb gazdasági terület is a helyi döntéshozók hatáskörébe tartozik. A teljes pénzügyi autonómia ugyan nem valósult meg, de a római kormány az itt beszedett adók 70-90%-át visszautalja a tartománynak. **A kétnyelvűség biztosított** Dél-Tirolban. A közhivatalnokoknak a német és az olasz nyelvet is ismerniük kell, és erről a tudásról külön

vizsgán kell számot adni. De a kétnyelvűség kiterjed a rendőrségre és a bíróságokra is, valamint törvény biztosítja, hogy a közhivatalnokok nemzetiségi megoszlása tükrözze a tartomány etnikai arányait. A tartományt 3-3 küldött képviseli a ró-

mai szenátusban és a képviselőházban.

Meggyőződésem, hogy minél több jogot biztosít egy kormány a területén élő kisebbségnek, annál biztosabbá válik belső békéje és a fennmaradása.

BOTOS LÁSZLÓ

EGY ISTEN - EGY HAZA

Trianon kérdés megítélése

Az utóbbi idők, magyarul beszélő kormányainak minden vágyálma, minden baj orvoslása az Unióba való belépést tartja az egyetlen megoldásnak. Sajnos, a félrevezetett, az így tudatlan magyar nép, ennek hitelében, nagyobb számarányban önmaga ellen, a magyar nemzet kipusztítását, állami szuverenitásának, függetlenségének elvesztését jelentő, ördögi kozmopolita világoromra törő igyekezet támogatójává vált. Miért e rohanás az önmegsemmisítés mielőbbi beteljesüléséért?

Hisz, nem nekünk van szükségünk az európai elfogadtatásra. Nyugatnak van szüksége ránk központi elhelyezkedésünknel fogva, és termékeik felvásárlása végett. Ezért is követelésekkel, feltételekkel tárgyalhatnánk, ha lenne aki képviselné Népiünket. Az Unión kívül is van, és lesz létezés, ahol a parancs nem Brüsszelből fog jönni, hanem az Unión kívüli szabad nemzetek gazdasági egyesülésének érdekét szolgáló független nemzeti kormány hatóságaitól.

Az USA, amely példaképpé lett az egyesülés létrehozásához, az többnyire földvásárlás, California, Mexikótól való kisajátítás, a Manifest Destiny szellemében, önkéntes csoportosulás, egységesítésképpen alakult ki. Az egyesülés idejében, mondhatnám teljesen műveletlen népi települések összességéből. Európában a nemzetek kultúrája, népszokásai, nyelve két évezredre nyúlik vissza. Ez idő alatt a beidegződött népi szokásokat, nem lehet hatalmi szóval megváltoztatni, hogy súrlódás, mondhatom drasztikus emberjogi nemzetiségi sérelmek ne következzenek be. Erre világos példát adott, a levitézlett Szovjetunió. Egy ilyen sok nemzetiségű állam fenntartása csak diktatúrával, népek, nemzetek elnyomásával, kiirtásával tartha-

tó fenn.

Már az Unió megalakulása előtt privilégiumok, kedvezmények, elsőbbségek kikövetelésének harca adja a vitát, az egyenlő elbírálás, egyenlő jogok, egyenlő érvényesülés kitárgyalásakor.

Miért érdemel Franciaország több jogot? Csak azért mert, népesebb? Mit tett Európa és a keresztény világ érdekében, védelmében?

Száz évvel honvisszafoglalásunk után II. Szilveszter Pápa Krisztus Impériumába sorol bennünket. „Miénk – írja – miénk a Római Birodalom, erőt ad gyümölcsöző Itália, katonát adó Gallia és Germánia, s nem hiányzik nálunk a szkíták hatalmas királysága sem. A miénk vagy Cézár, a rómaiak császára is és Augusztus, aki a görögök fejedelmi véréből származol, császársággal a görögöket felül múlod, örökség jogán a rómaiaknak parancsolsz, elmédde és szavaddal pedig mindkét nép felett állsz.”

Ez bizonyíték, hogy már egy száz év ittlétünk után európai császári nemzetek, vagyis nagyhatalmak közé emeltettünk.

Thietmár merseburgi püspök, aki kortársa volt Géza fejedelmünknek, Krónikájában így írja le eleink megtérését. „Gyécse, bár keresztvíz alá hajtotta fejét, sőt népét erőszakosan – kardja vértől párologva – kényszerítette a nyugati papok keresztelő medencéihez, mégis Ő maga tovább csak áldozott keleti ősei pogány isteneinek. S amikor ezért egyik papja megfedette, azt válaszolta: 'Elég gazdag és hatalmas vagyok ahhoz, hogy két istennek áldozzam'...”

Ezer esztendőnk távlatából nézve, Géza cselekedete tragikus valósággá vált nemzetünk sorsában. Mert nagyon sokszor kellett nekünk egyszerre áldozatot hozni Kelet és Nyugat részére. Bizáncnak, Rómának, császárnak és bazileusznak, germának, mongolnak, szultánnak, királynak, kereszténynek, mohamedánnak, Európának és Ázsiának. Ahhoz, hogy ezt egy évezreden át tehattük Európa és a kereszténység védelmében, valóban nagyon erős, gazdag, hatalmas népnek kellett lennünk. Amíg mi vérünket ontottuk a két idegen szellemiségű kultúrájú császárságok ellen, addig Nyugat-Európa nemzetei békében művelődhettek, népesedhettek. A magyarnak pedig két ellenséggel kellett küzdenie „a Nyugat vallás rokon, de idegen fajaival, a Kelet mohamedán de fajtestvéri nemzete ellen”. Országunk választhatta volna bármelyik oldalt, mindenképpen a győztes oldalon lett volna. De hite nem engedte a világhatalmú testvérnéppel való egyesülést. Nemzetünk, ha rákényszerült a török barátságra, azt mindig a szükség parancsára tette. Nem úgy, mint a francia legkeresztényebb király, XIV. Lajos. Sokszor megpróbáltuk az igát lerázni, bízva a keresztény világ szolidaritásában, de igazából a német császárság segítségével. IV. Béla királyunk írja: „Akikkel Krisztusban testvérek vagyunk nem törődnek velünk”.

A fiatal huszonegy éves II. Mohamed Szultán ült a török világbirodalom zenitjét elérő trónján, amikor 1453, május 29-én, a szultán beveszi a bevehetetlennek hitt várost. XI. Konstantin közkatonaént harcolva elesik a város védelmében. II. Szuleimán három nap és három éjjeles szabad rablást engedélyez, a mámorban úszó janicsároknak. „Az evangéliumok mondhatatlan értékű arany iniciálés codexeit szétszaggatják. Mindent felégetnek. A törökök ürü húst sütnék a kéziratok tüzein.” „A nép a mészárlás elől Sópia szent Azilumába menekül, de a diadalittas török katonák rájuk törnek a templom kapuit, s a tömjén illatos falak között, felkoncolják az aggokat, rabszíjra fűzik a gyermekeket, a fiatal nőket az oltáron gyalázzák meg, vérrel és szörnyűséggel mocskolva be a megszentelt köveket. Az utálat iszonyatává lett Sópia temploma.” – panasolja Pharanza.

Majd Mohamed a főoltáron elmondja a „namaz”-t a hálaadó imát, s ezzel mecsetté avatja a kereszt-

tény építészet egyik legremekebbjét.

Mohamedben még jobban felgerjed, az Allah-tól származó rendelet, a világalom megteremtésének heve. E rendelet önmagára tulajdonított küldetés hitele ambíciója tizenkét ország és kétszáz város elfoglalásában teljesedett ki.

Ez ellen a félelmetes, keresztényellenes erő megfékezésére Nyugatról nincs segítség. III. Calixtus Pápa igyekezete, csak legfeljebb 2-3.000 idegen harcost mozgósít. 600 bécsi diák és 200 cseh, félezernyi lengyel és a pápa által küldött 150 fegyveres. Ez volt Nyugat, önvédelmükre küldött segély osztaga. Hunyadi János a szultánt 150.000 és 300 ágyú ellenében, a tudományos kutatás megállapításai szerint 50.000-55.000 fős haddal tönkverte. Elfoglalva teljes ágyú állományát. A török veszélytől megszabadított nándorfehérvári győzelem (Belgrád) emlékére, Calixtus Pápa elrendelte a déli harangszó, e magyar győzelem örök idejű emlékeztetét. Ez a tett önmagában nem elég ahhoz, hogy egyenrangú félként léptünk volna be az Unióba? (Ha már nem volt lehetőség arra, hogy az Unióba való belépést elkerüljük.)

IV. Béla Sixtus Pápához intézett levelében kifejti, hogy a Duna stratégiai fontosságú. Kárpátok és a Duna Európa kulcsa. „Minden keletről jövő támadás Európa ellen: itt, a mi országunk földjén dől el, mint ahogy itt dőlt el a múltban s itt fog eldőlni a jövőben is.” „...Azoknak a váraknak védelmezésére helyeztük a lovagrendet, amelyeket a Duna környékén építettünk.” „...Mert azon alapszik a mi sokszor kipróbált elgondolásunk, hogy nekünk és egész Európának hasznosabb, ha a Dunát, várakkal megerősítjük: ez ugyan is a szembeszállás vize...” „Hogy ha ezt (a Duna vonalát), ne adja az Isten, de el foglalnák a tatárok, akkor számukra nyitva volna a kapu más keresztény hitű országokba; egy részt, mert onnan a kereszténység irányában nincsen tengeri akadály, másrészt, mert itt a Duna-Tisza táján sokkal jobban tudják családjaikat és nyájaikat elhelyezni, mint másutt.”

Mire a megújuló harcok kicsit csendesedtek Hazánkban, nem maradt egyéb, mint romok halmaza.

De a romhalmok okozatához egyaránt hozzájárult az ellenségeinken kívül még a „német barát” is.

Évszázados hősi harcaink színhelyét, várainkat, amelyeket a Kelet felőli védelem „ellenállás” erősségeért építettünk, és amelyeket a tatár és török meghagyott, császári parancsra sorba robbantattott fel „a német téboly gyűlölet”.

„Hogy még szétzúzva se maradjon emlék az ősök-től megszentelt kövekből, várpalotáink maradványaiból, a betelepített ’hospesek’ égetnek szerte az országban épülő falvaik részére meszet.”

E sorsra jutott Visegrád királyi vára is. Visegrád vára a Duna mellett az „aqua contradictionis”, az ellenállás vize mentén, annak a védővonálnak volt egyik erőssége, amelynek alapjait IV. Béla 1259-ben rakatta le. Majd Róbert Károly és Nagy Lajos királyaink fejlesztették és költöztek ide.

Különösképpen ez a terület fenyegetőbb lett a tatár, török, német népek által, és ez a veszély éleződött a Habsburg-ház uralomra jutásával Ausztriában.

Magyarország tragédiája IV. Béla királyunk idejében (1235-1270) kezdődött. Babenberg Friedrich, Ausztria hercege, és egynéhány lefizetett magyar főnemes úgy intézték a fejleményeket, hogy a velük rokon kun nép, akik segítségünkre lehettek volna a tatárok elleni küzdelemben, nem kaptak bebocsátási engedélyt hazánkba, az oknál fogva, hogy nem keresztények. Így IV. Béla magára maradt a tatárok elleni küzdelemben. A Muhi csata elvesztése után (1241) Béla királyunk Ausztriába, Babenberg Friedrichhez menekült, aki a magyar királynak minden kincsét elkobozta és három vármegyénket övéhez csatolta.

Az elorzott területen tíz várat talált. Megerősíttette azokat, ezért a történelemben úgy hívják Őt, mint a Nyugat védelmezőjét a tatárokkal szemben. A várak megerősítésének célja igazán nem a tatárok visszatartása volt, hanem megakadályozása a kiszarolt területek visszafoglalásának. Friedrich felajánlotta segítségét Bélának, azzal a feltétellel, hogy az egész ország az ő kormányzata alá kerül, abban az esetben, ha a tatárokat legyőzi, megfutamítja, s ha Béla nem vállalja el a feltételt, akkor kiadja a tatároknak. A király kénytelen volt elfogadni az ajánlatot, de kis csapatával sikerült megszöknie. Visszatértekor megtámadta Friedrichet,

aki a harcban életét vesztette.

E rövid történetre azért volt szükség, hogy bemutassam kik azok, akik igazából európaiak és kik azok, akik valóban is tettek, harcoltak, védték Európát, és kik voltak azok, amikor a mindenkori világ legnagyobb pogány katonai hatalmával szembeszálltak és ennek következtében majdnem teljesen megsemmisültek, akkor a keresztény Nyugat egyik erőssége megszarolja a menekülésre kényszerült Európát védelmező magyar királyt.

E Babenberg Friedrich által kierőszakolt engedmény lett az alapja, amire hivatkozva 1920-ban Nyugat Magyarországot, valódi nevén Őrséget, Burgenland néven Ausztriához csatolták. Ahhoz az Ausztriához, akinek császára, mint magyar király kényszerített minket az I. Világháborúba való belépésre.

Az itt elmondott valós történetek alapján, ki az, melyik az az ország, amelyik több jogot, elsőbbséget érdemel az Unió tagállamaként?

XIV. Lajos, a legkatolikusabb francia király, aki szabad akaratából, öncélúan ösztökélte a „pogány törököt” a Habsburg elleni támadásra, amely így rákényszerült a magyar oltalmazás mellett szembeszállni a törökkel, de ugyanakkor e harcokat, nem Európa védelmére tette, hanem a magyarság folytatólagos elvéreztetése érdekében, hogy végül is leigázhasson bennünket, vagy az a Magyarország, amely az önvédelem hatására vált időnként török támogatóvá, hogy ezzel ellensúlyozza Országunk, a Habsburgok általi teljes gyarmatosítását, és amely élet-halál harcot vívott saját, és Európa érdekében, két ellenféllel szemben, és akit az oltalmazott háta támadott segítség nyújtás helyett.

Németország, mire helyezi több jogosultságát? Mivel érdemelte ezt ki? Mi alapon tagadja meg, a demokrácia alap gondolatát, „minden népnek, embernek kijáró emberi alapjogait”? Az 1920-ban elszakított magyar nép millióitól? Milyen demokrácia, egyenjogúság az, ahol a népesebb nemzetek több jogot élvezhetnek, mint a számban kisebb, de kultúrában, emberiségben egyenlő, vagy magasabb szinten lévők? A magyar géniuszt szolgálta az emberiség ügyét, ugyanúgy, vagy jobban, mint bármelyik nyugati nemzet.

TRIANON ÉS HATÁSA

A demokrácia népuralmat jelent, de nem a Szovjetunió népuralmi értelmezése szerint, ahol a kishatalomra jutottak uralkodtak, a népuralom maszlaga alatt, a nyomorba döntött, jogtalan többség fölött. A demokratikus választásokon minden polgár szavazata egyértékű, még a miniszter szavazatával is. E demokratikus elvből kiindulva minden országot, legyen az népes vagy kevésbé népes, egyenlő szavazási jog illet. Ha népes országok több képviseleti szavazatot élvezhetnek, mint a kevésbé népesek, ez az Unióban a mindennemű, örökös elnyomatást, kizsákmányolást valósítja meg, ennek bizonyítéka a Lissaboni Szerződés ismerete.

Nekünk magyaroknak örök bizalmul kell, hogy előttünk legyen az a bizonyosság, dacára annak, hogy a mi földünknek véres végzete van, mert itt roppant össze a hun, avar, tatár, török világbirodalom, de hol van a Nyugat, Kelet császára, hol van a mongol és mi lett a kétfejű sas birodalmával? Ne feledkezzünk meg a szovjet hatalomról sem. Mind azok, akik kezét emeltek ránk, mind elenyészett, minket pedig a mi Istenünk, a magyarok Istene megóvott. Megfogyva, de létezőnk és ez Értekezlettől áthatva megtaláljuk egymás kezét, és úgy látom, ismét merünk magyarnak lenni.

Ebben az amerikaiaktól példázott egyesült uniós demokráciában, az a szomorú valóság fog végbemenni, mint amikor egy lelkileg eldurvult, vagy zavart egyén, egy ártatlan, védtelen, de hasznos békára lép, és eltapossa azt.

A kis európai nemzetekre, az Unióban ez a sors vár, a megsemmisülés. Nekünk pedig, harcolnunk kell a „jus resistendi” jogán.

Egy Isten – egy Haza gondolatához érkeztem. Hosszas tépelődés után egy vallás általi népfogyatkozásról kell nagyon röviden szólnom, abban a reményben, hogy még így is az előadás érthető és felvilágosító lesz.

Az 1863-as kiadású Magyarország Helység Névtárát elemezve, Homonnay Ottó írja, hogy a XVI. századtól az Egyház leírta azon magyarokat, akik a Görög Keleti Egyház hívei voltak. Ha figyelembe vesszük az 1200 oldalnyi sűrű nyomott helység névtár anyagát, akkor szemünkbe tűnik, hogy a

keleti vallású magyarság hány százezret tett ki Trianonban 1920-ban elszakított színtiszta magyar területeken, akik eloláhosodtak, elszlávosodtak, szerbesedtek az egyházak „jóvoltából”.

Dr. Reiner Zsigmond volt az, aki észrevette a népfogyatkozás okait, ezért intézkedést kezdett, hogy az egyházak ismerjék el a Keleti Görög Egyházat, hogy ezzel megtarthassuk e vallás követőit a hazának. Igyekezetében csak addig jutott el, hogy Nagy Dezső, országgyűlési képviselő javaslatára napirendre tűzték a kérdés megvitatását, azaz a Görög Keleti Egyház elismertetését, hogy Gróf Apponyi Albert az akkori vallás és közoktatási miniszter, aki csak azt tudta mondani: „Iparkodni fogok”. „Iparkodásának” láthatjuk, Trianon lett a vége.

Trianonnal oda kell jutnunk, hogy egyházaink mindenkor álljanak ki a magyar népért, még ha az a gyengébb oldalt jelentené is. Így tudjuk az egy Isten – egy Haza fogalmát megerősíteni, és akkor a Sátán birodalmának kapui sem fog erőt venni rajtunk. Ne legyen kuruc és labanc. Mind kettő magyar. II. Rákóczi Ferenc idejében, ha a labancok egyesültek volna, az evangélikus kurocokkal, akkor most nem lenne Trianon. Neveljünk fel egy olyan választó fiatal közösséget, akik merik majd vállalni a mindenkori tragédiánk igazságos Trianon elleni követeléseit. A francia külügyminiszter, Delcassé, mondta: **„Egy nemzet sincs megalázva azzal, hogy legyőzték, vagy ha aláírt – késsel a torkán – egy végzetes békeszerződést. Becsteleenné válik azonban, ha nem tiltakozik, ha tönkretételéhez maga is hozzájárulását adja. Nem a vesztes a bukás, hanem a lemondás”**.¹

FELHASZNÁLT IRODALOM

Újházy György: Európai magyarság, Budapest, 1946.

Botos László: Hazatérés, Budapest, 1997.

Homonnay Ottó János: A rideg valóság. Hungarian Turul Society. Toronto, 1979.

Homonnay Ottó János: Ezer éves haláltusa. Hungarian Turul Society, Toronto, 1975.

¹ Raffay Ernő: Magyar tragédia. Trianon 75 éve. Budapest, 1996. 195. De Daruvar Yves: A feldarabolt Magyarország. Lucerne 1976. 201.

GYÁRFÁS ÁGNES

Egy éjszakára szembesültem a Trianoni Törvénnyel

Jó barátunk Csibi Károly előállt azzal az ötlettel, hogy meg kellene szervezni egy brüsszeli tüntetéssorozatot azzal a leleplező szöveggel, hogy:

*csak annyit kérünk tőletek, amennyit
megígértetek*

AUTONÓMIÁT!

Ő már hallotta többször is, vélekedett hogy a törvény gondoskodott az elszakított területek népéről is, vagyis a határon kívül rekedt magyarságról, mert – folytatta tovább okfejtését, egyébként is lehetetlen, hogy a törvény ne gondoskodjék mindkét félről.

Így lehet ez, adtam igazat, csak meg kell találnunk a törvény szövegét, és benne azt a fontos mondatot, amelyet elszakított testvéreink érdekében a transzpanszerekre írhatunk.

A Trianoni Törvényt Kiszely István segítségével munkatársam Fazekas Lászlóné megtalálta az Interneten is, s kinyomtatva a kezembe adta.* Azonnal bemásoltam együttgondolkodó lelki társnőmnek Rónai Lászlónénak, hogy elolvassa Ő is, és ha megtaláltuk a magyarság védelmére irányuló cikelyeket, akkor vitassuk meg, mit írunk a transzpanszerekre és szervezzük meg a folyamatos tüntetéssorozatot Brüsszelben.

Otthon elővettem a fekete gyászkeretes törvényt és tüzetesen végigolvastam. A 123 oldalas "olvasmány" a fél fogamra is kevés, most, mégis reggel nyolckor sem fejeztem be, csak abbahagytam, mivel szakadatlanul ömlő könnyeim meggátoltak a gyors olvasásában.

Mára lezártam lelkemben a könnyek ólomajtós celláját, s kísérletet tettem arra, hogy kívülről állóként, mint egy szakdolgozatot elemezni tudjam. Elsőként történeti példát kerestem, amellyel összevettem.

Asszurbanipál és a legyőzöttek. A Behisztumi sziklafal feliratának szellemisége.

A három nyelvű felirat felsorolja azokat az or-

szágokat, amelyeket a nagy király legyőzött, s valamennyinek királya lett, továbbá kitér a fejedelmi família őseinek bemutatására az égi eredet fel-tüntetésére. A turáni népeket irtották, a maradékot elhajtották régi hazájukból. A kultúrkincseket elsajátították, a kultúra fészkeit enyészetnek adták. Hadtesteket képeztek ki válogatott kínzásokra, például az elevenen történő megnyúzásra.

A Nagy hatalmak és a legyőzöttek

Annak a turáni népnek, melyre az asszírok Kr. e 600 táján végső csapást igyekeztek mérni, és teljesen letörölni Eurázsia térképéről írmagja maradt, amely Európa közepén virágba szökkent és megőrizve ősi kultúráját megnevesítette a neolitikumból itt maradt barbár törzseket. Ez a nép a magyarság, melynek égi származású királyi családja áttündériesítette a földhöz tapadt szellemiségű őrgrofságok és császárok nagyravágyó, kezdetleges vezetőrétegét.

Az asszírok által szervezett turáni irtómunka Trianonban hatalmas csatát nyert, amelynek egyetlen törvénnyel vetették meg az alapját. Ez a törvény Magyarországon gyászkeretben jelent meg az 1921-es törvénykönyvben.

Az 1921. évi XXXIII. törvénycikk
a trianoni békeszerződés, teljes szövege
Kik írták alá a békeszerződést

BÉKESZERZŐDÉS

Az Északamerikai Egyesült Államok, a Brit Birodalom, Franciaország, Olaszország és Japán, amely Hatalmakat a jelen Szerződés Szövetséges és Társult Főhatalmaknak nevez,

Belgium, Kína, Kuba, Görögország, Nikaragua, Panama, Lengyelország, Portugália, Románia, a Szerb-Horvát-Szlovén Állam, Sziám és Cseh-Szlovákország,

amelyek a fentebb megnevezett főhatalmakkal együtt a Szövetséges és Társult Hatalmakat alkotják,

egyrésről;
és Magyarország
másrésről;

* www.trianon.hu

TRIANON ÉS HATÁSA

Ilyen világosan soha nem szembesültem azzal a ténnyel, hogy kerek világ állt velünk szemben. A szomszédok mind, kivéve Ausztriát. Ausztria ugyanis nem szerepelt a felsorolásban.

Viszont Magyarország testéből Ausztria is kapott egy jó harapásnyit. Ha a soproniak nem tiltakoztak volna, és nem rendeznek népszavazást, ma Ausztriát védenék a keleti barbár behatolók ellen.

A Békeszerződés fogalmazói tudták, hogy "1918 évi november hó 3-án Ausztria-Magyarországnak fegyverszünetet engedélyeztek..." a törvény tisztázta, hogy a háborút Ausztria-Magyarország kezdeményezte 1914. július 28-án Szerbiához intézett hadüzenetével, melyhez Németország is csatlakozott. (a törvény 2. oldala)

A háborúból tehát együtt léptünk ki Ausztriával, s a háborúba is azért léptünk be, mert Szarajevóban meggyilkolta egy szerb provokatőr a Habsburg trónörökösét. Hihetetlen, hogy Ausztria is, Szerbia is az "egyrésről" lévő oldalon található, egyedül Magyarország lett az I. Világháború egyedüli vesztese, a "másrésről" állam.

A Nemzetek Szövetségének Egységokmánya (2-10. oldal)

Itt a győztesek szerveződése történt egy tömbbe, ahol annál jobb volt egy országnak, minél inkább középre került. A fejezet végén felsorolták a Szövetség tagjait.

FÜGGELÉK

I. A Nemzetek Szövetségének eredeti tagjai:

Északamerikai Egyesült Államok, Belgium, Bolívia, Brazília, Brit Birodalom, Kanada, Ausztrália, Délafrika, Újzéländ, India, Kína, Kuba, Ecuador, Franciaország, Görögország, Guatemala, Haiti, Hedzsasz, Hondurasz, Olaszország, Japán, Libéria, Nikaragua, Panama, Peru, Lengyelország, Portugália, Románia, Szerb-Horvát-Szlóven Állam, Sziám, Cseh-Szlovákország, Uruguay.

Az Egyességokmányhoz való csatlakozásra meghívott Államok: Argentínai Köztársaság, Csilé, Kolumbia, Dánország, Németalföld, Norvégország, Paraguay, Perzsia, Szalvador, Spanyolország, Svédország, Svájc, Venezuela.

II. A Nemzetek Szövetségének első főtítkára:

Sir James Eric Drummond őföméltósága, K. C. M. G., C. B.

A jogi mű tartalmilag átfogja a hadisarc mértékét, a területek méterről-méterre történő leszakítási programját, a lakosok állampolgárságának átminősítését és tételekbe foglalt jogfosztásukat.

A Trianoni Békediktátum egy előre elkészített dokumentum volt. Erre utal az a precizitás, ahogyan a határokat kijelölték. Dűlőről-dűlőre, magassági pontról magassági pontra, folyók medréig és ártéri szakaszáig sok oldalt vett igénybe a pontos határkijelölés tervezete. Ezt elképesztő szervezőmunkával réges-régen megcsinálták. Olyan régen, hogy egy csomó dűlőnév addigra elavult, az árterek az ország belsejébe, a lapály felé húzódtak. A kijelölésnél a mérnöki munkában nem találták az ominózus dűlő neveket, s az árteret követve sokkal nagyobb területeket vettek el, mintha kizárólag csak a magassági pontokhoz méretezték volna a vonal kitűzését.

"A Magyarbirodalom területéből hat állam részesedett... A Romániának juttatott darab a Magyarbirodalom területének 31,7%-a nagyobb, mint a Magyarországnak meghagyott egész terület, amely 28,6%-ot tesz ki." (2. 35-36. oldal)

Magyarország felosztása
a trianoni békeszerződés szerint
(Internet)

TÁBLÁZAT

1. Terület és népesség (1910).
Territoire et population (1910).

Terület — Spécification	Terület Territoire		Népesség Population		
	km ²	%	szám - en nombres absolus	%	
Trianon előtti Magyarbirodalom <i>Hongrie d'avant le traité de Trianon</i>	325.411	100.0	20,886.487	100.0	
Territoire annexé {	Ausztriához csatolt terület — à l'Autriche	4.020	1.2	291.618	1.4
	Cseh-Szlovákiához csatolt terület — à la Tchéco-Slovaquie	61.633	18.9	3,517.568	16.8
	Jugoszláviához csatolt terület — à la Yougoslavie	63.092	19.4	4,131.249	19.8
	Lengyelországhoz csatolt terület — à la Pologne	589	0.2	23.662	0.1
	Olaszországhoz csatolt terület — à l'Italie	21	0.0	49.806	0.2
	Romániához csatolt terület — à la Roumanie	103.093	31.7	5,257.467	25.2
Elcsatolt terület összesen — Total des territoires détachés de la Hongrie	232.448	71.4	13,271.370	63.5	
Mai Magyarország — Hongrie actuelle	92.963	28.6	7,615.117	36.5	

Magyar Statisztikai Szemle (2) Hungária 1938

E fejezetben két pont is van, amely segíthetne rajtunk. (11. és 13. cikk) Vitás esetekben "barátosan" észrevétel lehet tenni, választott bíróság elé lehet vinni az ügyet, de hiába minden. Ezek a "cikkek" nem ránk, a "másrészlől" országra, hanem a győztesek(?) "egyrészlől" csoportjára vonatkoznak.

"Egyességokmány"
a Magyarország határai

című leírás (11-16. oldal). Ezt is tüzetesen végigolvastam és gondolatban körbejártam a fájdalommas sebet, melyet hazánk testén ejtettek. Édesanyám tanítónő volt ekkoriban Biharkeresztúron, s gyakran elmesélte, hogy félreverték a harangot és az egész falu menekült a románok elől. Az edényiektől tudom, hogy a falu melletti erdő széléig jöttek a cseh határőrök és a mérnökök. Kaszával, vasvillával újták vissza őket. A törvényben szinte minden sorban szerepel a "körülbelül" szó, s ez külön veszteséget okozott a magyaroknak. Nem tudom soha nem hallottam róla, volt-e magyar földmérő mérnök a kitzéseknél. Mindenki csak románokról, csehekről beszélt a régi ismerőseim közül.

Határrendező bizottságokat rendelt el a törvény, s a tagok összeállítását is felvállalta (29.

cikk). Ez a cikk lehetőséget ad a "határvonalrészek felülvizsgálatára,... figyelembe véve... a helyi gazdasági érdekeket". Ez lenne talán még ma is egy adott lehetőség a határrészeken élő magyarság sorsának megmentésére.

A fenti cikk a mérnökök (kitűzők)apidíjára is utal, amelyet a határ két oldalán lévő államoknak kellett fizetni. Hol lehetnek azok a magyar mérnökök, akik ezért pénzt vettek fel. Én ilyesmiről soha nem halottam (6. jegyzetpont)

III. Rész

Európára vonatkozó politikai rendelkezések
(16-19. oldal)

Azokat az országokat említi, "akik" javára Magyarország lemond mindazokról a jogokról és igényekről, amelyekre számot tarthatna a volt Magyar-Osztrák Monarchia azon részeiről... amelyeket... a Szövetséges és Társult Hatalmak 1919. szept. 10-én Olaszországhoz tartozónak ismert el" (36. cikk). Ugyanígy fogalmaz a Szerb-Horvát-Szlovén Állam, Románia, Cseh-Szlovák Állam, Fiume vonatkozásában.

Ausztriáról szó sincs!

Az Ausztriának elvett terület
NINCS TÖRVÉNYBE foglalva.

IV. Cím

Kisebbségek védelme (19-20. oldal)

A határon túli kisebbségről van szó gondoltam, mégis "Magyarország kötelezi magát arra, hogy a jelen címben foglalt rendelkezéseket alap-törvényéül fogadja el és semminemű törvény, rendelet, vagy hivatalos intézkedés ezekkel a rendelkezésekkel nem lesz ellentmondásban." (54. cikk) Miről van itt szó valójában?

Vagy talán tévedek, s a kisebbség fogalma nem az elszakítottakra vonatkozik, hanem Csonkamagyarország lakosaira, mert a törvénykezés úgy folytatódik, hogy "Magyarország kötelezi magát, hogy az ország minden lakosának születési, nemzetiségi, nyelvi, faji, vagy vallási különbség nélkül az élet és szabadság teljes védelmét biztosítja". (55. cikk)

Úgy éreztem, nem tudok magyarul, vagy elment a józan ítélőképességem. Lázasan olvastam tovább, hol találok egy árva félmondatot az elszakított magyarok védelmére, azonban csak fenyegetést találtam.

Magyarországgal szemben a Nemzetek Szövetségének védelme alá kerül mindenki, aki Magyarországon kisebbségi, s a Nemzetek Szövetségének Tanácsa bármikor ellenőrizheti a Magyarországon élő más nemzetiségiek jogainak sértetlenségét. (60. cikk)

Az állampolgárságról szóló VII. Cím (61-66. cikk) röghöz köti a kinn szorult magyarságot, akik "magyar állampolgárságukat elvesztik és... opcióval" a főhatalmat gyakorló ország állampolgárai lesznek.

Az egyes európai államokra vonatkozó politikai rendelkezések alatt Magyarország elismeri a Nagyhatalmaknak Belgium, Luxemburg, Schleswig, Törökország-Bulgária, Olaszország és az Orosz Államok érdekében vagy ellenében hozott döntéseit. (67-77 cikk)

Itt végre szóba került Ausztria.

5. Ausztria.

71. cikk. Magyarország Ausztria javára lemond a volt Magyar Királyságnak azokra a területekre vonatkozó minden jogáról és igényéről, amely területek Magyarországnak a II. rész (Magyarország határai) 27. cikkének 1. pontjában megállapított határain kívül esnek.

A fentebb megjelölt határvonalak a helyszínén való megállapítására a jelen Szerződés életbelépését követő tizenöt napon belül héttagú bizottságot kell alakítani, amelynek tagjai közül ötöt a Szövetséges és Társult Főhatalmak, egyet Magyarország és egyet Ausztria neveznek ki.

A jelen cikkben érintett területek lakosainak állampolgársága a 61. és a 63-66. cikkek rendelkezéseinek megfelelően nyer szabályozást.

Tehát pontosan tudnunk kell, hogy az Ausztriához csatolt ország rész elszakítása nem ugyanazon törvénycikk alapján történt, mint a többié. A többi szomszédos állam az Egységokmány Magyarország határai elnevezésű szakasz rendelkezése alapján kebelezte be hazánk nagyobbik felét. Ausztria azonban csúsztatással, abban a csoportban, ahol Luxemburg, Belgium stb. sorsáról intézkedtek. Ha valaki 1921-ben ilyen tüzetesen végigolvasta volna a törvényt, ez ellen azonnal tiltakozhatott volna. Az általános rendelkezések alatt mossa össze a törvény az Ausztria és a többi szomszédos ország jogilletősége közötti ellentmondást (IX. cím). Itt már közösen tünteti fel Ausztriát a többi szerencsés szomszédállammal. (74. cikk)

Viszont, mégis

elkövet a törvény egy baklövést. A 75. cikkben kötelezi Magyarországot, hogy mondjon le azon területeiről, amelyeket a II. rész (Magyarország határai) 27. cikkében felsorol. Itt NEM SZEREPEL AUSZTRIA.

Lehet, hogy most 2008-ban jobb az örségi magyaroknak Ausztriában élni, mint Magyarországon, de 1921-ben még menthető lett volna ez az országrész. Itt a jog támadható volt. Valami miatt nem élt a magyar állam ezzel a lehetőséggel.

A IV. rész, Magyarország Európán kívüli "érdekeit" szabályozza. (79-101. cikk) Ma már értem miért foglalták törvénybe, hogy a világ minden csücskében létező négyzetméterről lemondunk. Ők jobban tudták mint mi, hogy még sokfelé élnek turáni népek, akik szívesen társulnának Magyarországgal. Tovább működött az asszír jelenység, de a XX. században nem sziklába vették, hanem nyomtatott törvénnyel láncolták ránk a rabbilincset.

Ez a megfogalmazás is szíven ütött, hogy érdeknek nevezi azt, ami hátrány. Talán a tényeken túl a cinikus megfogalmazás volt a lelki fájdalom forrása.

Ezután a hadsereg rendezésére került sor (102-119. cikk). Rendelkeztek a hadihajózás, a léghajózás kérdéseiről (120-132. cikk), a hadihajókról (144-154. cikk) sírhelyekről (155-160. cikk).

A jóvátétel (161-199. cikk) részleteit már ne firtassuk, elmosta a történelem. Egy mondat azonban figyelemreméltó, s e mondat értelméből nem rekesztették ki Magyarországot:

”Ha az érdekelt Kormányok nem tudnának a kérdéses pénzügyi feladatokra nézve megegyezést létesíteni, vagy ha valamelyik Kormány nézete szerint az ő állampolgárai nem részesülnek méltányos elbánásban, a Jóvátételi Bizottság valamelyik érdekelt Kormány kérelmére egy vagy több döntőbíró nevez ki, akinek vagy akiknek határozata végérvényes” (198. cikk)

Rendezték a vámszabályokat (200-207. cikk), s a hajózást, majd kitértek a tisztességtelen verseny lehetőségének kiküszöbölésére (210. cikk). Megvédték a nagy hatalmak privilegizált gazdasági jogait, s az államunkat kötelezték a Szövetséges és Társult Hatalmak gazdasági jogainak megvédésére Csonkamagyarországban.

Rendelkeztek a konzulátusokról és a nemzetközi szerződésekről (211-230. cikk), majd a III. cím alatt a tartozásokról (231. cikk, 5 oldalon részletezve). Magyarországnak minden személyes adósságot fel kell vállalnia, amelyet előterjesztenek. A IV. cím alatti javak, jogok és érdekek is kizárólag a győztesek javai, jogai és érdekei. A szövetséges és Társult Hatalmak állampolgárai kérhettek kártérítést (232. cikk), s a Magyar Állam köteles volt azt kifizetni, teljesíteni ”a háború előtt érvényben volt törvények szerint” (78. old. a. bek.)

A 232. cikk megdöbbentő rendelkezését a 13. paragrafusban hozza (83. old.). A magyar hatóságok kötelesek átadni az összes levéltárakat, okmányokat, iratokat, vagyis a teljes magyar múltat. Ez volt a XX. században az a pillanat, amely akkor adatott meg hajdanában Asszurbanipálnak, amikor a lenyilazott turáni oroszánt lépcsőnek használva hatolt fel a zikkurat istennek fenntartott legfelső termébe.

Ezután szerződésekről, biztosításokról intézkedett a törvény szórszálhasogató alapossággal (234-245. cikk), nehogy a külföldi biztosító társa-

ságok kárt szenvedjenek.

Az elcsatolt területen élő magyaroknak a csonka hazában maradt birtokairól gondoskodik a törvény, nagy bőbeszédűséggel, de mindinkább az alapítványok, társaságok zökkenőmentes működéséről.

Kitér a közlekedésre, mind a légi, mind a vízi hajózásra, (XI. rész - XII. rész) majd új számozást indítványozva a Duna jogaira tér rá. (I-II. fejezet) (274-293. cikk)

Rendezi a vasutakat (294-308. cikk), a távírókat és távbeszélőket (309-313. cikk).

Munka cím alatt az ”igazságosság és az emberiség érzésétől áthatva” (110. oldal) egy állandó szervezetet hoztak létre, hogy a ”világ békéjét állandóan biztosítsák” (u. ott). Ez a Nemzetközi Munkahivatal. A törvény részletesen szabályozza a hivatal tagjait és működését. (314-351. cikk) A Munkahivatal beleolvad a Vizsgálóbizottság jogkörébe, amely az Állandó Nemzetközi Bíróság előkészítő szerve volt. (351-355. cikk)

Itt fordul elő a ”vétkes Kormány” kifejezés (348. cikk). Teljesen világos, hogy a kitétel a munkajogot sértő kormányra vonatkozik és nincs semmi utalás arra, hogy Magyarországot értették alatta. Bármelyik állam lehetett munkajogilag ”vétkes”. A törvény utóélete mégis, ezt a szót ragadta meg, emelte ki és használta a magyarok megbélyegzésére.

A 364. cikk végén láthatók az aláírások, melyek között legutolsó a két magyar hivatalnoké. Jegyzőkönyv és Nyilatkozat zárja az okiratot. Ennek 7. paragrafusa közli hogy ”a békeszerződéshez tartozó térkép a jelen törvényhez van csatolva, mint annak kiegészítő része.

Ez az a térkép, amely több évezred óta kirajzolódott azok szemében, akik a történelmi kor századait a turáni népek kiirtására használták fel. 1921-ben ez a térkép az ellenséges világ akaratát tükrözte, mely kívülről pusztította a magyarságot, nyírta a szent határokat.

Ma a gonosz beférkőzött és az asszír módszereket felülmúló találékonysággal, mármint az abortusz genocidiumával, az egészségrontással, a korrupciós nemzetáruulással, az értékek kótyavetyélésével, kromoszómakeveréssel, génmanipuláció, az isteni erkölcs cinikus kicsúfolásával, minden emberi érték lábba tiprásával, lazán és a szemünkbe vigyorogva működtetik azt a történelmi

gépezetet, amely Isten fiainak a TUR-AN népnek teljes megsemmisítését tűzte ki célul. Ma itt folytatódik Trianon, a magyar állam és belpolitika lett a mi Asszurbanipálunk.

Mint mindenkinek, nekem is Jézus példája rémlett fel lelkemben, mert a nemzetet, mint élő szervezetet ítélték halálra. Viszont Jézus mellett felszólalt Arimátiai József és Pilátus átlátta bűntelen voltát. A katona szivaccsal enyhítette szomszúságát s Veronika letörölte véres verejtékét. Mellettünk nem állt egyetlen jótét lélek sem. A két magyar hivatalnok BERNÁRD Ágost népjóléti és munkaügyi miniszter, továbbá tordai DRASCHE Lázár Alfréd rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter ellenvetés nélkül aláírta a diktátumot, vagyis ítéletvégrehajtói szerepet vállalt.

Az én szavam a nemzeti bánaté, én nem jogászodom. Mint magyar állampolgár, kell, hogy ismerjem legfőbb törvényeinket, így a Szent István intelmeiben foglaltakat, a Szent László, Könyves Kálmán, III. Béla, II. András törvényeit, s Werbőczy 3 kötetes gyűjteményét, amely átfogja az előzményeket. (4. jegyzetpont)

Az Aranybulla (1222)

II. András törvénye pár oldalas mű, amely kitér az ország minden nemzetiségű népének egyetemes jogbiztonságára. Kitér minden foglalkozási ágat művelő csoport szabadságjogának biztosítására, továbbá köteleességteljesítéseire. Így ezen belül került sor a királyra is, akit ugyancsak megerősített az Aranybulla jogaiban és kötelezettségeiben.

Ezt a törvényt soha senki nem vonta vissza, tehát máig érvényes. Az Aranybulla kötelezővé teszi a határok védelmét, s azóta minden király megesküdött rá, sőt Horthy Miklós kormányzó esküjében is tett ilyen értelmű vállalást. „Magyarország és társországai határait, és mi ezen országokban bármi jog és címen tartozik, el nem idegenítjük, se meg nem csonkítjuk, sőt amennyire lehet gyarapítjuk” (3).

Az országhatárt századokon át törvény védte és királyi esküszó. Trianonban egy hivatalnok aláírta szentesítette Magyarország megsemmisítését. Mivel az aláíró nem volt kompetens személy, aláírása érvénytelen. Magyarország elvileg nem fogadta el a Trianoni Békediktátumot, ha-

nem, mint a háború egyedüli vesztesének nyilvánított ”vétkes” országot keresztre feszítették és felnégyelték.

Az, hogy megmaradtunk, hogy mégis léte-zünk, az Isten kegyelmének köszönhető s regnáló királynőnk, Boldogasszonyunk égi jogvédelmének. Az égi presztízs nagy erő, melynek hatását érezve megkísérelhetnénk jogaink gyakorlását, a népfelség elvét.

A népfelség elvén beadni a petíciót minden aláíró fél kormányának. A népfelség nevében dűlőre vinni jogaink érvényesülését.

Javaslat

A Magyarok Világszövetsége elég erős potenciál a nemzetközi megjelenéshez. Apparátusa szervezze az adminisztrációt. Az itt megjelent nemzeti felelősségtudattal rendelkező magyarok pedig kísérjük figyelemmel a munkát, havonta találkozzunk. Rónai Lászlóné és Botos László készítse el a petíciót, amelyeket az 1921-es Nagyhatalmak mai kormányaihoz kell elküldeni, a népfelség nevében, melynek kormányzó szerve lehet a Magyarok Világszövetsége és elnöke, ellenőrző és tanácsadó szerve pedig az itt jelenléti íven (meghívón) szereplő magyarok gyülekezete.

A petícióval a Magyarok Világszövetsége vegye fel a diplomáciai kapcsolatot az érintett hatalmakkal. (5. fejezetpont)

Ennek érdekében lehet elindítani a brüsszeli tüntetéssorozatot.

JEGYZETEK

1. Az 1921. évi XXXIII. Törvénycikk. A Trianoni Békeszerződés teljes szövege
2. Magyar Statisztikai Szemle. Hungária Szent István király emlékezetére 1938
3. 1867. törvénycikk belekerült a törvénygyűjteménybe
4. Törvények és szokások 259-264. old. In: KERÉKGYÁRTÓ Árpád: Magyarország művelődésének története, különös tekintettel... államélete kifejlésére Krupinszki János. Pest. 1859.
5. CZÖVEK István: Magyar hazai... könyvből tanítások... Tratner János betűivel. Pesten. 1822.
6. A határrendező bizottságok működése 92-93. old. In: Faluhelyi Ferenc: Magyarország közigazgatása I. kötet. Karl könyvesbolt kiadása. Pécs. 1926. [a trianoni békediktátum tárgyalásánál hivatkozik Buday László: A megesküdt Magyarország. 1921. című könyvére, amelyet nem tudtam most kézbekapni.]

Összefoglalás

Előadásomban a Trianoni Békediktátum törvényét elemeztem, hogy kiemelhessek egy mondatot, amely a határon túli magyarok érdekében foglaltatott bele. A 123 oldalon egy sor sem volt,

amely a magyarok védelmét szolgálta volna.

Bebizonyítható azonban, hogy Ausztria nem a békediktátum törvényességével, hanem a törvénybe iktatott csúsztatással kapott területeket Magyarországból.

PETÍCIÓ és KÉRELEM*

A petíciót és kérelmet beadják népfelség jogán az aláíró társadalmi szervezetek és munkaközösségek.

A petíciót és kérelmet kapják azon államok mai kormányai, akik 1920-ban aláírták a Trianoni Békediktátumot, hogy bírálják felül döntésüket és 88 év távlatában tegyenek lépést a büntetés feloldására.

Az Amerikai Egyesült Államok, a Brit Birodalom, Franciaország, Olaszország és Japán (szövetséges és társult főhatalmak), Belgium, Kína, Kuba, Görögország, Nikaragua, Panama, Lengyelország, Portugália, Románia, Szerb-Horvát-Szlovén Állam, Sziám és Cseh-Szlovákország (szövetséges

és társult hatalmak) mai utódállamainak, valamint az ENSZ háborús törvénszékének, New York és Hága székhellyel.

KÉRELMÜNK

Nemzeti Önrendelkezést kérünk az 1920-ban elszakított területeknek, ahol 1100 éve magyarok laktak és laknak. Kérelmünkhöz bemutatjuk, mekkorát változtak a környező államok 1920 óta és csak Magyarország az egyetlen fennmaradt, történeti múlttal és jelennel rendelkező államszervezet.

Az elcsatolt terület történeti elnevezése 1100 év óta	1920-ba az alábbi államokhoz csatolták	2008-ban az alábbi államokhoz tartozik az 1920-ban elszakított terület
Erdély /Transsilvania/	Román királyság	Román köztársaság
Kárpátalja	Cseh-Szlovák állam	Ukrajna
Felvidék	Cseh-Szlovák állam	Szlovákia
Délvidék /Bánság, Bánát/	Szerbia	Horvátország
Őrség	Ausztria	Osztrák köztársaság
Muraköz	Szerbia	Szlovén köztársaság

A felsoroltakból is kitűnik, mekkora változáson ment át politikai értelemben a Kárpát-medence. Más államok létesültek Magyarország területéből, mint akik a békediktátum alapján "győztesként" részesültek javainkból. A mai államok n e m u t ó d á l l a m a i az 1920-as győztes

hatalmaknak.

Kérjük, hogy egyenlő elbírálás elvének alapján mentesítse a Magyar Népet az I. világháborúban való részvétele miatt kiszabott kollektív bün-

* Rónai Lászlóné munkája

tetés és annak következményei alól.

INDOKLÁS

1./ Történelmi tény, hogy az I. világháború kitöréséért a Magyar Királyságot felelősség nem terhelte. Ugyanakkor az 1920. évi Békeszerződés delegációi a világháború kitöréséért egyedül Magyarországot ítélték el, – még Ausztriát sem – és büntették meg.

2./ Történelmét tekintve a Magyar Nép Mátyás Király óta Habsburg-Ház tudatos nemzetiségi betelepítő politikája miatt vált soknemzetiségűvé.

3./ Az ország területének 2/3-át úgy csatolták el, hogy nem a többségében nemzetiségű területeket, hanem tiszta magyar lakta településeket, valamint azokat, ahol a nemzetiségek kisebbségben voltak a magyar lakossággal szemben.

4./ A versailles-i békekonferenciára delegált magyar küldöttség visszautasította a Magyar Nép nevében a vádat és kérte, hogy tartsanak népszavazást az elcsatolandó területeken, és – az emberi jogokra hivatkozás leple alatt – ne „barmoknak” nézzék az embereket, rákényszerítve akaratukat, a megkérdezésük nélkül. A kérelmet Ausztria is támogatta, de a döntést hozók elutasították azt. A Békeszerződés aláírását kikényszerítették a magyar delegációtól azzal, hogy a háborúban és a szerződés által előírt óriási kártérítési kötelezettségek súlya alatt lenullázódott gazdasági, kereskedelmi, közlekedési és pénzügyi rendszerünk újjáépítésére csak a szerződés aláírása alapján kaphatunk pénzügyi segítséget.

A kikényszerített aláírás pedig mind a nemzetközi jog, mind pedig a bírói joggyakorlat értelmében érvénytelen.

5./ A Trianoni Békeszerződés Magyarország akkori vezetőit nem vonta felelősségre, azonban a Magyar Népet – törvénysértő módon – a kollektív bűnösség vádjával büntette.

Sérült az egyenlő elbírálás elve is, hiszen a Nürnbergi Nemzetközi Bíróság 1946. október 2-án a II. világháború kirobbantásáért és abban játszott szerepéért Németország akkori vezetőit fele-

lősségre vonta és megbüntette, azonban a Német Népet mentesítette a felelősségre vonás alól.

6./ A Trianoni Békeszerződés 88 évvel annak aláírása után már tarthatatlan jogilag és gyakorlatilag is. A szerződés által Magyarországtól elcsatolt területek élvező államai körében azóta lényegi változások történtek. Így a Szovjetunió, mint egységes állam megszűnt létezni, Jugoszlávia felbomlott, Csehszlovákia is szétvált. Ugyanakkor az un. Benes dekrétum ma is élő törvény.

7./ A Szerződéshez csatolt Kisebbségi Záradékból foglaltak betartását soha senki nem ellenőrizte, pedig az a Magyarországgal határos országok részéről 1920. évtől kezdődően nem érvényesült. A magyar kisebbséget ért atrocitások következménye – többek között – az is, hogy több mint 100 ezer magyar az elcsatolt területekről gyakorlatilag eltűnt. Ez a tény a háborús büntetés miatti felelősséget is felvetheti. Josip Broz terroristái több mint 40.000 magyart mészároltak le Délvidéken. Sajnos az atrocitások, valamint az egyéb jogsértések a mai napig fennállnak a szomszédos országokban élő magyar emberekkel szemben. A magyar lakosság számának radikális fogyatkozását a korabeli és a jelenlegi lexikonok adatai közötti eltérés is szemlélteti.

8./ Az élő magyar nemzet ragaszkodik testvéreihez. Nem kívánjuk, hogy a határokat átrajzolják, hanem önrendelkezést kérünk az elcsatolt területekre, amelyeknek 1120 éve ugyanaz a magyar megnevezése:

Erdélyi Köztársaság
Kárpátaljai Köztársaság
Felvidéki Köztársaság
Délvidéki Köztársaság
Muraközi Köztársaság
Órségi Köztársaság

Kérjük, hogy **nyilatkozatban** deklarálja a mélyen tisztelt államhatalom, akit a levél elején megszólítottunk, hogy igényünk jogos voltát méltányolja, s az autonómiák megszerveződésének folyamatát elfogadja.

Budapest/Miskolc 2008. augusztus